În conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr. ....
Data: ....

Prin contestația înregistrată la Consiliu sub nr. ..., ..., cu domiciliul în ...., critică modalitatea de desfășurare a procedurii de licitație publică cu strigare pentru ...", din data de ..., organizată, prin aplicaţia ..., de către ...., în calitate de organizatoare a procedurii, cu sediul în ....

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin contestația înregistrată la Consiliu sub nr. ..., d-na ... critică modalitatea de desfășurare a procedurii de licitație publică cu strigare pentru ...", din data de ..., organizată, prin aplicaţia ..., de către ..... în calitate de organizatoare a procedurii.

Autoarea contestației învederează că licitația s-a închis imediat după efectuarea prezenței, prin anunțul următor: "Va informăm în termenul legal de depunere a dosarelor de înscriere la licitație, s-a primit o solicitare din partea unei persoane încadrate în grad de handicap. Prin urmare, în conformitate cu prevederile capitolului I, pct. 1.1 din caietul de sarcini, locul de parcare nr. 02 este atribuit cu prioritate persoanei beneficiare a Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, licitația rămânând fără obiect". Dar având în vedere că în caietul de sarcini este menționat: "În cazul în care, după publicarea anunțului de licitație, se depun cereri pentru atribuirea locurilor de parcare de reședință către persoanele care beneficiază de drepturile stipulate în Legea nr. 448 din 6 decembrie 2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, cu modificările și completările ulterioare, acestea vor fi soluționate cu prioritate, locurile de parcare atribuite urmând a fi scoase din procedura de licitare", contestatoarea apreciază că licitația nu trebuia mai aibă loc, motiv pentru care trebuia să i se restituie valoarea taxei de participare la aceasta.

În vederea soluționării contestației, Consiliul, prin adresele nr. ...., a solicitat părților transmiterea susținerilor referitoare la excepția, invocată din oficiu, privind lipsa competenței materiale a Consiliului în soluționarea cauzei, raportat la prevederile art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 101/2016 coroborat cu cele ale art. 68 din același act normativ, față de natura, respectiv restituirea taxei de participare la licitație.

Prin adresa nr. ....., ... a precizat următoarele: „(...) Licitațiile organizate de ..... pentru închirierea locurilor de parcare de reședință în intervalul orar 16:00-08:00, nu intră sub incidența Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale, cu modificările și completările ulterioare sau Legii nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, aceste licitații fiind reglementate de HCL nr. 125/2014 privind aprobarea Regulamentului de exploatare a domeniului public destinate parcării cu plată a autovehiculelor în ..... Contestațiile formulate în legătură cu licitațiile organizate pentru închirierea locurilor de parcare sunt de competența comisiei de soluționare a contestațiilor stabilită la nivelul Municipiului Iași prin dispoziția primarului (...)".

Până la data emiterii prezentei, d-na ... nu a dat curs solicitării Consiliului, deși termenul de răspuns a fost .....

Din documentele depuse de părți și din susținerile acestora, Consiliul constată următoarele:

..... a inițiat procedura de licitație publică cu strigare pentru ...", prin publicarea pe site-ul propriu a unui „Anunț licitație", potrivit căruia data limită de depunere a dosarelor a fost ....

În considerarea dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Legea nr. 101/ 2016, potrivit cărora: *„Consiliul se pronunță mai întâi asupra excepțiilor de procedură și de fond, iar când constată că acestea sunt întemeiate, nu mai procedează la analiza pe fond a cauzei",* coroborat cu cele ale art. 248 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Consiliul va analiza, cu prioritate, excepția lipsei de competență materială în soluționarea contestației, invocată din oficiu. Verificarea din oficiu și cu prioritate a competenței generale, materiale și teritoriale este precizată și de normele art. 131 alin. (1) din Codul de procedura civilă.

Din verificarea conținutului contestației, Consiliul constată că nemulțumirea doamnei ... vizează modalitatea de desfășurarea a procedurii de licitație publică cu strigare pentru ...".

În acest condiții, Consiliul are în vedere dispozițiile art. 12 din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„(1) Consiliul este competent să soluţioneze contestaţiile cu privire la procedurile de atribuire a contractelor prin complete specializate constituite potrivit regulamentului de organizare şi funcţionare aprobat potrivit art. 37 alin. (2).

(2) Contestaţiile care nu intră în competenţa de soluţionare a Consiliului sunt declinate de acesta, prin decizie, către instanţa de judecată competentă ori, dacă este cazul, către un alt organ cu activitate jurisdicţională competent".

(3) Decizia de declinare a competenţei Consiliului nu este supusă niciunei căi de atac, dosarul fiind trimis de îndată instanţei de judecată competente ori, dacă este cazul, unui alt organ cu activitate jurisdicţională competent"

coroborat cu cele ale art. 68 alin. (1) și (2) din Legea nr. 98/2016, care stabilesc:

„Procedurile de atribuire reglementate de prezenta lege, aplicabile pentru atribuirea contractelor de achiziţie publică/ acordurilor-cadru sau organizarea concursurilor de soluţii cu o valoare estimată egală sau mai mare decât valorile prevăzute la art. 7 alin. (5), sunt următoarele: a) licitaţia deschisă; b) licitaţia restrânsă; c) negocierea competitivă; d) dialogul competitiv; e) parteneriatul pentru inovare; f) negocierea fără publicare prealabilă; g) concursul de soluţii; h) procedura de atribuire aplicabilă în cazul serviciilor sociale şi al altor servicii specifice; i) procedura simplificată."

Raportat la normele legale citate anterior, Consiliul este competent să soluţioneze contestaţiile cu privire la procedurile de atribuire reglementate de Legea nr. 98/2016 și nu la alte tipuri de proceduri cum este cea în cauză, reglementată prin HCL nr. 125/2014 privind aprobarea Regulamentului de exploatare a domeniului public destinate parcării cu plată a autovehiculelor în Municipiului Iași. Relevant sub acest aspect fiind prevederile art. 211 din Legea nr. 98/2016, care stabilesc: *„Procedura de atribuire se finalizează prin: a) încheierea contractului de achiziţie publică/acordului cadru; sau b) anularea procedurii de atribuire."*

În consecință, față de prevederile art. 8 din Legea nr. 101/2016, ce fac referire la posibilitatea înaintării unei contestații pe cale administrativ-jurisdicțională, Consiliul constată că autoarea contestației nu putea uza de această cale administrativ - jurisdicțională de atacare a actelor emise de organizatoarea procedurii ....., întrucât procedura în cauză este reglementată prin HCL nr. 125/2014 privind aprobarea Regulamentului de exploatare a domeniului public destinate parcării cu plată a autovehiculelor în Municipiului Iași.

Față de această situație, Consiliul apreciază ca fiind incidente și următoarele dispoziții legale:

-art. 37 alin. (1) din Legea nr. 104/2016, potrivit cărora: *„Consiliul Naţional de Soluţionare a Contestaţiilor, denumit în continuare Consiliul, este organism independent cu activitate administrativ-jurisdicţională."*

- art. 2 din Codul de procedură civilă, care stipulează că *„(1) Dispozițiile codului constituie procedura de drept comun în materie civilă. (2) De asemenea, dispozițiile prezentului cod se aplică și în alte materii,*

în măsura în care legile care le reglementează nu cuprind dispoziții contrare";

- art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă, conform căruia *„Tribunalele judecă: în primă instanță, toate cererile care nu sunt date prin lege în competența altor instanțe*";

- art. 132 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia *„Când în fața instanței de judecată se pune în discuție competența acesteia, din oficiu sau la cererea părților, ea este obligată să stabilească instanța judecătorească competentă ori, dacă este cazul, un alt organ cu activitate jurisdicțională competent";*

- art. 8 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, care stipulează că *„Instanţa de contencios administrativ este competentă să soluţioneze litigiile care apar în fazele premergătoare încheierii unui contract administrativ, precum şi orice litigii legate de încheierea contractului administrativ, inclusiv litigiile având ca obiect anularea unui contract administrativ. Litigiile care decurg din executarea contractelor administrative sunt în competenţa de soluţionare a instanţelor civile de drept comun".*

Rezultă că, în cauză, nefiind aplicabile prevederile Legii nr. 101/2016 referitoare la soluționarea contestației în cauză, competența materială aparține ....

Prin urmare, excepția de necompetență materială, fiind de ordine publică, face imposibilă extinderea competențelor Consiliului, care, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, este competent să soluționeze contestații cu privire la procedura de atribuire.

Date fiind cele ce preced, Consiliul va admite excepția de necompetență materială a sa privind soluționarea cererii înaintată de doamna ..., invocată din oficiu și, ținând cont de dispozițiile art. 12 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, coroborat cu cel ale art. 68 și art. 53 alin. (1) din același act normativ, raportat la natura litigiului, constată că ....., are competența materială privind soluționarea cauzei, astfel că va declina cauza către această instanță de judecată, soluție care, potrivit art. 12 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, nu este supusă niciunei căi de atac.

Raportat la cele stabilite mai sus, Consiliul nu va mai proceda la cercetarea fondului cauzei.

Prezenta decizie nu este supusă niciunei căi de atac, potrivit art. 12 alin. (3) din Legea nr. 101/2016.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite excepția de necompetență materială a Consiliului, invocată din oficiu, și declină competența de soluționare a contestației formulată de doamna ..., cu domiciliul în ....., în contradictoriu cu ...., în calitate de organizatoare a procedurii, cu sediul în ..., în favoarea ....

Dispune trimiterea de îndată a dosarului către .....

Fără cale de atac.